

[Nissen.]

Mænd — de er vist udmærkede Mænd —, men jeg tror alligevel, det vilde have været meget heldigt, hvis vi var kommet ind under de samme Bestemmelser som det øvrige Land, saadan at vi havde faaet et Amtsudvalg i hvert Amt til at ordne disse Forhold. Det vilde have været mere betryggende for Sønderjyderne. Naar jeg siger, at det vil give megen Bitterhed i Sindene, siger jeg det, fordi det er ganske uundgaeligt. Direktør Callø skrev for kort Tid siden i de sønderjydske Aviser, at der var hundrede Landmænd, hundrede Ejendomme, som i nær Fremtid vilde komme til Tvangsauktion. Dermed vilde han — saadan har jeg forstaaet det — sige, at de hundrede er uhjælpe, dem kan man ikke hjælpe, heller ikke med en Akkord, og saa vil jeg nok spørge ærede Medlemmer af dette høje Ting, om de tror, at de kriseramte Landmænd, som er i Nød, og som er under økonomisk Tryk, selv kan se, at de er værre stillet end de andre, der kan hjælpes. I Regelen er det saaledes, at Mennesker ikke selv kan se, at de er værre stillet end andre, og at de skulde være udelukket fra at kunne blive hjulpet lige saa godt, som andre kan blive det. Ud fra denne Betragtning vil jeg hævde, at dette Lovforslag vil medføre stor Bitterhed ogsaa i Sønderjylland, naar man skal til at vælge og vrage. Nogle kan faa Akkord, nogle kan blive hjulpet, og andre kan ikke blive hjulpet. Jeg vil sige, at skal der hjælpes i Sønderjylland, saa tror jeg, der skal en meget mere gennemgribende Foranstaltning til end dette Lovforslag. Det er ikke en Foranstaltning, der kan komme hverken det danske Landbrug eller specielt det sønderjydske kriseramte Landbrug til Hjælp; saa skal der meget større Foranstaltninger til. Og jeg vil endelig sige, at skal man vælge mellem Akkordloven og det Krav, som fire unge sønderjydske Landmænd er gaaet i Spidsen for at stille, saa ligger der en meget større Realitet i det Krav, der er stillet af dem, bortset fra, om det er gennemførligt eller ikke. De kræver Valuta for det Tab, der er lidt i Sønderjylland, og dér ligger en Realitet, det er der ingen, der kan afvise; ingen kan gaa imod, at det er i og for sig et berettiget Krav. Jeg ser godt, at det er meget vanskeligt, maaske ganske ugørligt at gennemføre det, men Kravet er i sig selv berettiget, og der ligger en Realitet i det.

Madsen-Mygdal: Det ærede Medlem Hr. Nissen og jeg har ganske aabenbart forskellige Begreber og en forskellig Opfattelse med Hensyn til, hvad Ordet Realitet be-

tyder. Jeg tror dog, at Ordet Realitet, stillet i Forbindelse med et Krav, maa betyde, at det er et Krav, der er gennemførligt, og det forbavser mig, at man kan bruge den Udtalelse: Hvorvidt det er gennemførligt eller ikke, skal jeg ikke komme ind paa, men det er der Realitet i. Nej, hvis det er uigennemførligt, er der aldeles ingen Realitet i det. Jeg vil ogsaa betvivle, at det er det konservative Partis Opfattelse, at de vil stille sig bag ved Fordringen om Valuta-regulering nede i Sønderjylland nu. Jeg tillader mig at betvivle det, indtil jeg bliver belært paa anden Maade.

A. C. D. Petersen: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard udtalte sin Forbavelse over min Stilling i Dag til det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem har ingen Grund til at forbavses. Det ærede Medlem ved ligesaa godt som jeg, da det ærede Medlem har deltaget baade i Udvalgets og Underudvalgets Forhandlinger, hvorledes min Stilling har været hele Tiden, hvilke Krav vi har stillet til dette Lovforslag, for at vi skulde kunne være medvirkende ved Gennemførelsen. Det ærede Medlem ved, at vi gentagende i dette Udvalg har sagt, at vor Stilling var afhængig af, om de Ændringsforslag, vi stillede, blev vedtaget eller ikke, og jeg udtalte overfor dette høje Ting i Lørdags ved anden Behandling, at vor Stilling var afhængig af, om dette blev Tilfældet eller ej. Ikke desto mindre stemte de tre andre Partier vort Ændringsforslag ned, og som Følge heraf maa de være forberedt paa og ikke blive forbavset over, at vi tager Konsekvensen af denne Afstemning.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var ikke forbavset over det i og for sig, men det ærede Medlem mente, at jeg havde faaet saa megen Indflydelse paa Lovforslagets Udformning, saaledes som det nu forelaa, at jeg nu maatte give det min Stemme. Jeg erkender, at jeg ser ganske modsat det ærede Medlem paa dette Lovforslag. Jeg erkender, at Lovforslaget efter anden Behandling er endogsaa betydeligt forbedret, men det mangler endnu nogle Forbedringer, for at vi vil være med til at tage Ansvaret for det, og dette har vi ikke nogen Sinde lagt Skjul paa. Dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, og saaledes som det vil komme til at se ud, naar det bliver ophøjet til Lov, er i Virkeligheden et Lovforslag af den samme Karakter som de Lovforslag, der af den høje Regering er stillet overfor Arbejdsløsheden her i Landet, et Lovforslag, som slet ikke tager Sigte paa at afhjælpe Nøden, men blot tager Sigte